

Bestring 1989  
(Tornheden)  
pkt. 2a

*Aktieselskabet*  
***Hovborg Plantage***

---

***Regnskab for  
året 1989***

***123. regnskabsår***

---

***Ordinær generalforsamling afholdes på  
Hovborg Kro mandag den 11. juni 1990 kl. 17.30  
med følgende dagsorden:***

- 1. Valg af dirigent.***
- 2. Bestyrelsens beretning om selskabets virksomhed i det forløbne år.***
- 3. Forelæggelse af resultatopgørelse og status til godkendelse.***
- 4. Beslutning om anvendelse af overskud.***
- 5. Valg til bestyrelsen. Efter tur afgår: Karl Heine Nikolajsen.  
Endvidere skal vælges et medlem til bestyrelsen for den resterende  
del af afdøde Erling Bruun's valgperiode.***
- 6. Valg af revisorer:  
H. Kelp og revisionsfirmaet Torben Oxbøll afgår.***
- 7. Eventuelt.***

***Adgangskort til generalforsamlingen fås ved henvendelse til Poul Hen-  
rik Bruun, Holmeåvænget 58, 6682 Hovborg, tlf. 75 39 60 15 eller tlf.  
75 39 62 83, i tiden 28. maj til 8. juni 1990.***

***Bestyrelsen.***

Det var med dyb sorg, at jeg og bestyrelsens øvrige medlemmer umiddelbart før jul modtog meddelelsen om, at selskabets direktør og mangeårige medlem af bestyrelsen, Erling Bruun, pludselig var afgang ved døden.

Det var så uforståelig. Kun få dage før deltog han sammen med os andre i et bestyrelsesmøde, og så sent som dagen før hans død var jeg i forbindelse med ham. Og intet tydede på, at han så pludselig skulle kaldes bort, selv om vi nok var klar over, at hans astma af og til voldte ham kvaler.

Med Erling Bruun er den, der længst har haft tillidsposter i selskabet, gået bort.

Allerede i 1958 blev han af generalforsamlingen valgt som den ene af selskabets revisorer. En post han beholdt til han i 1972 blev indvalgt i bestyrelsen. Og fra 1975 påtog han sig samtidig posten som direktør for selskabet - en post hvor mange kom i kontakt med ham op til de årlige generalforsamlinger.

Erling Bruun havde en meget stor viden om selskabet og dets virksomhed fra de mange år, hvor han havde tillidsposter i selskabet.

Med hans store interesse for Houborg Plantage, hans indgående lokale kendskab samt kendskab til selskabets virksomhed og ikke mindst hans evne til på en positiv måde at medvirke til løsning af de problemer, som bestyrelsen gennem årene har skullet tage stilling til, udfyldte han fuldt ud de krav, man kunne stille til ham, først som revisor og senere som direktør og medlem af bestyrelsen for Houborg Plantage.

Når en person, som man har arbejdet tæt sammen med, så pludselig kaldes bort, stiller man sig umiddelbart spørgsmålet: "Fik vi ham nogensinde sagt ordenlig tak for hans indsats for selskabet ?"

Det gjorde vi nok ikke !

Jeg vil gerne bede forsamlingen rejse sig og sammen med mig mindes Erling Bruun.

Æret være Erling Bruun's minde.

Antallet af aktionærer i Houborg Plantage ligger fortsat ret konstant og udgjorde ved en optælling foretaget kort før generalforsamlingen i alt 466, hvilket er 4 mere end året før.

Fremgangen på 4 siger imidlertid ikke noget om og er ikke ensbetydende med, at der ikke er sket en større ændring af aktionærkredsen. Tværtimod.

Tallet på ændringerne i aktionærkredsen skifter lidt fra år til år og ligger normalt på 15 - 25 nye aktionærer pr. år.

Der er flere måder, aktierne skifter ejere på. Ofte sker det i forbindelse med arv efter en afdød aktionær eller ved gave fra forældre. Men lige så ofte erhverves aktien ved direkte køb.

Som det er blevet sædvane, vil jeg gerne her, hvor jeg har lejlighed til det, på bestyrelsens vegne byde de nye aktionærer velkommen som aktionærer i Houborg Plantage. Og det er vort ønske, at de må føle sig virkelig velkommen i aktionærkredsen.

At være aktionær i et plantageselskab som Houborg Plantage skyldes ofte en stor interesse eller en familietradition.

Det medfører en større opmærksomhed om selskabet fra aktionærernes side, det skaber tradition, og det medvirker til, at så mange aktionærer, som tilfældet er, deltager i selskabets generalforsamlinger.

Og det giver, som jeg tidligere har udtrykt det, forståelse for den forpligtelse, vi som aktionærer har for at skulle fortsætte det arbejde, som plantagens stiftere påbegyndte.

Efter at vi i nogle år har undgået stormfald af betydning, gik der i slutningen af januar og af februar måned 1990 en række kraftige storme over landet, som bevirkede at ca. 400 m<sup>3</sup> blev stormfældet i Houborg Plantage.

Set i forhold til de stormfældninger, som plantagen var udsat for i begyndelsen af 1980'erne, var skadesmængden kun lille.

Hvad værre er, var den tilfældighed og spredthed, hvormed stormfældningen skete. Derigennem blev åbnet muligheder for kommende skader.

Selv om skaden denne gang var forholdsvis begrænset, er det fortsat et trist syn at se knækkede træer og træet rykket op med rod, som det hver gang er tilfældet efter stormfald.

At et sådant stormfald så samtidig medfører, at skovarbejdet bliver både vanskeligere og fordyres, skal kun nævnes for fuldstændighedens skyld.

En anden skade, som er meget synbar, skyldes også stormene og de saltdråber, de førte med sig - Det er brunsvedningen af nåletræerne jeg har i tankerne og som især forekommer i vestvendte skovkanter og løbælter.

Mange af de brunsvedne træer står ikke til at redde, og det er klart, at det har bestyrelsens særlige interesse, at såvel sådanne svedninger som stormfald begrænses mest muligt.

Arbejdet i plantagen er i det forløbne år skredet planmæssigt frem, og jeg skal her kun nævne, at af de skovede 2.239 m<sup>3</sup> træ, kommer de 1600 m<sup>3</sup> fra udtyndinger.

5

Selv om udtynding alt taget i betragtning ikke just er nogen givtig forretning, er den som kulturplejen i øvrigt en nødvendighed, hvis man på det lange sigt skal have indtægter af plantagen igen.

(25./26. jan., 26./28. feb.)

6

Set under et er selskabets økonomiske resultat i 1989 ganske tilfredsstillende.

Men går man ind og analyserer regnskabets enkelte poster, vil man se, at det også i år er gået, som vi for flere år siden første gang gjorde opmærksom på: Plantagens drift kan for en tid ikke hvile i sig selv, og selskabets overskud skal hentes hjem gennem renteindtægter og kursgevinster.

Det er der således ikke noget nyt i, og sådan vil det under normale forhold være tilfældet i endnu nogle år.

Derfor skal vi også glæde os over, at det er lykkedes især op gennem 80-erne at konsolidere selskabet gennem de årlige henlæggelser, så der derigennem stadig kan tilgå selskabet renteindtægter, som sammen med andre indtægter kan medvirke til et fortsat positivt resultat.

Det regnskabsmæssige overskud efter skat andrager i 1989 211.884 kr., hvilket er en smule mindre end vort første budget for året.

Når vi ser bort fra den store gevinst, vi opnåede i 1988 ved ombytning af obligationer - en gevinst som ikke så hurtig kan gentages - kan det ses, at der er sket en ikke uvæsentlig forbedring af regnskabet i forhold til sidste år.

Med de opgaver der står foran os, herunder også 125-års jubilæet i 1991, har bestyrelsen besluttet at foreslå generalforsamlingen, at det regnskabsmæssige overskud for året 1989 fordeles med

100.000 kr. til dispositionsfonden  
80.000 kr. til aktieudbytte,

medens restbeløbet 31.884 kr. overføres til næste år.



I aktieselskabsloven er bestemt, at der i hvert aktieselskab - stort som lille - skal være en direktion bestående af mindst et medlem - en direktør - og der er i loven givet nærmere anvisninger for den pågældendes funktion.

Ved Erling Bruun's død stod vi derfor i den tvangssituation snarest at skulle ansætte en ny direktør for Houborg Plantage.

Bemyndigelsen til at ansætte en sådan direktør er i henhold til § 9 i selskabets vedtægter henlagt til bestyrelsen.

Det stod os klart, at den pågældende skulle være en person, som bestyrelsen og aktionærerne kunne have tillid til, som kunne magte det arbejde, der fulgte med posten, og som var bosiddende i Hovborg.

Efter nøje overvejelser besluttede bestyrelsen at antage

Poul Henrik Bruun,

der herefter fra 1. april 1990 udgør selskabets direktion.

Det er bestyrelsens opfattelse, at Poul Henrik Bruun fuldt opfylder de krav, som bestyrelsen opstillede. Han er bosiddende i Hovborg, er af en kreds af borgere indvalgt i Holsted kommunalbestyrelse, og i sit daglige arbejde er han overassistent ved Grindsted kommune.

Fra bestyrelsens side plejer vi ikke på generalforsamlingerne at blande os i de politiske diskussioner om skatteforholdene i dagens Danmark.

Med de krumspring, der efterhånden skal udføres for at undgå skattefælderne, kunne det måske nok være behov herfor. Men sædvanen tro skal jeg undlade at komme nærmere ind på problemet og alene hilse med tilfredshed, at selskabsskatten fra 1990 nedsættes fra 50% til 40%.

Derimod finder jeg anledning til i år at komme nærmere ind på fastsættelsen af aktiernes kursværdi contra aktiernes salgsværdi.

Den såkaldte skattekurs for selskabets aktier er senest pr. 1. januar 1990 fastsat til 1020. Dette er en stigning på 150 point i forhold til året før, hvor skattekursen var 870.

Vi har fra selskabets side ingen indflydelse på kursens fastsættelse. Den foretages alene af Statsskattedirektoratet ud fra selskabets overskud i de seneste 3 år, udbyttet til aktionærerne samt den beregnede indre værdi af selskabet.

Men et er skattekursen, som for den enkelte kun kan bruges til beregning af størrelsen af den skattepligtige formue. Et andet er, hvad man kan få for sin aktie ved salg eller skal give for en ved køb.

Dette er nok et af de svære spørgsmål, som der ikke entydigt kan svares på.

Vore aktier er jo ikke omsætningspapirer, og der fastsættes ikke købs-/salgskurser som for omsætningspapirerne.

9

Salgsværdien er derfor et spørgsmål om køberens interesse i at erhverve aktien og sælgerens interesse i at afhænde den.

Det sker af og til, at bestyrelsen stilles overfor spørgsmålet, hvad en aktie må koste. Ved - når vi har mulighed derfor - at spørge os for, hvad de seneste handler er gennemført til, kan vi ofte give forespørgeren et fingerpeg men også kun et fingerpeg, for der kan fra tid til anden være stor forskel på, hvad aktierne handles til.

Vort råd til såvel en kommende køber som sælger skal derfor være:

Undersøg markedet før handelen slttes.

/o

Som det har været en tradition nu snart gennem mange år, er bestyrelsens beretning opdelt i to dele, dels i en almen beretning, der aflægges af formanden, og dels i en fyldig teknisk beretning, der aflægges af skovrideren på bestyrelsens vegne.

Denne tradition skal jeg ikke bryde. Men forinden jeg overlader ordet til skovrider Oppermann for aflæggelse af den tekniske beretning, finder jeg anledning til at rette et par ord til de mange, jeg eller bestyrelsens øvrige medlemmer har haft kontakt med i det forløbne år.

Vi er fra bestyrelsens side meget glade for den interesse, aktionærerne viser for Houborg Plantage, og for det gode samarbejde vi udadtil har til naboplantagerne, Hedeselskabet, jagtselskabet og de mange andre, vi har kontakt med.

Specielt i år ved kroens 200 års jubilæum er der også anledning til at rette en tak til Hovborg Kro for hjælpsomhed, imødekommenhed og god betjening, noget vi nyder godt af ikke mindst ved afholdelsen af vore årlige generalforsamlinger.

Der skal også herfra lyde en tak til skovrider Oppermann, skovfoged Herskind og hans arbejdere i plantagen for godt udført arbejde i det forløbne år til gavn for Houborg Plantage.

Og selv vil jeg gerne runde disse ord af med en tak til bestyrelsens medlemmer og til revisorerne for et godt samarbejde i det forløbne år.

## A/S Houborg Plantage - Beretning for 1989.

Arbejdet i Houborg Plantage har i det forløbne år bl.a. omfattet: udtynding af en lang række unge og mellemaldrende bevoksninger, oprydning efter stormfald - navnlig i afd. 2 i plantagens SØ-hjørne, afdrift af to Contortafyrbevoksninger i plantagens vestlige del, kulturarbejder omfattende gentilplantning af 4½ ha, diverse plejeforanstaltninger i eksisterende kulturer og gødskning og sprøjtning i pyntegrønt og juletræskulturer.

Årets samlede hugst blev på: 2.238 m<sup>3</sup>, hvoraf 560<sup>3</sup> blev solgt som tømmer, 1.312 m<sup>3</sup> som cellulosetræ, 278 m<sup>3</sup> som kasetræ og lameltræ, 18m<sup>3</sup> som spånpladetræ, 20 m<sup>3</sup> som selvhuggerbrænde og 50 m<sup>3</sup> som flis.

Endvidere er der fra plantagen solgt 1.778 stk Nordmannsgranjuletræer, 18 stk Rødgranjuletræer og 2.130 kg. Nobilisgrønt.

For Nordmannsgran opnåedes for de små træer (1.25-1.55): 35 kr/stk og for træer over 1.55: 49 kr/stk. Prisen for Nobilisgrønt varierede fra 3.75 - 5.50 kr/kg.

Ser vi på de opnåede priser på skovens produkter, kan vi om priserne på råtræ generelt sige, at disse havde en stigende tendens i 1989, og afsætningen har været tilfredsstillende for alle effekter. Stormfaldene omkring årsskiftet og i årets første måneder fik ingen betydning for afsætningen.

Specielt hvad angår tømmer steg efterspørgslen stærkt, navnlig i årets 2. halvdel og affødte prisforhandlinger i maj måned, og igen i november måned med en samlet prisstigning på 11,3%.

Det fortsatte pres på tømmerpriserne omkring årsskiftet 89/90 afspejlede en stadig stigende interesse for bygningstræ! Det var navnlig Vesttyskland, der aftog stigende mængder. Efter flere år med lav byggeaktivitet oplever man her et kraftigt byggeboom, affødt af de mange flygtninge fra DDR, og et stigende fødselstal, som vil øge befolkningstallet frem til år 2000 med 3 mill. mennesker. Skønsomt har dette skabt behov for ca. 800.000 nye lejligheder.

På baggrund af, at de tyske tømmerpriser lå 30-40% over de danske, var der lagt op til en yderligere prisstigning i 1. kvartal af 1990. Men påvirket af stormfaldene den 25-26. januar og 26-27. februar d.å., hvor der i Vesttyskland faldt ca. 50 mill m<sup>3</sup> og herhjemme ca. 100.000 m<sup>3</sup>, svarende til ca. 7% af vores årshugst i nåletræ, enedes man om at bibeholde de gældende vejledende priser fra 01. januar 1990. Stormfaldets indflydelse på prisdannelsen bliver dog næppe langvarig, idet efterspørgslen på bygningstræ fortsat vil være stor i hele Europa.

Prisen på lameltræ, kassetræ og emballagetræ har holdt sig stort set uændret gennem hele 1989.

Cellulosetræmarkedet har i 1989 været præget af stagnerende priser og reducerede leveringskvoter, navnlig i rødgran. Denne tendens fortsætter i 1990, hvor vores hovedaftagere i Sverige i første ½-år har beskåret deres hidtidige leverancer fra Danmark med ca. 25%, og sænket prisen med 10%.

I første omgang er det lykkedes Hedeselskabets Handelsafdeling at imødegå den svenske celluloseindustri indskrænkninger i importen af cellulosetræ fra Danmark, ved at indgå leveringsaftaler bl.a. med den finske og østrigske celluloseindustri. Hermed skulle afsætningen være sikret frem til 01. august d.å. Lykkes det ikke at indgå nye aftaler, må der herefter forventes yderligere begrænsninger i vores muligheder for at afsætte cellulosetræ, navnlig bl.nål.

Plantagens produktion af cellulosetræ og spånpladettræ er dels afsat gennem Hedeselskabets Handelsafdeling, og dels til Engesvang Spånpladefabrik. Som obligationshaver og aktionær havde plantagen i 1989 en leveringsret til Engesvang på ca. 862 rm, hvoraf kun en mindre del blev udnyttet. Engesvang-leverancen bliver navnlig anvendt til træ, der kvalitetsmæssigt er for ringe til cellulosetræ.

Prisen for cellulosetræ lå ved udgangen af 1989 på: 254 kr/m<sup>3</sup> for rødgran, og for bl. nål på: 236 kr/m<sup>3</sup>, hvorimod prisen på 3-m Engesvangtræ lå ca. 40 kr lavere.

1989-sæsonen for salg af juletræer og pyntegrønt er på landsplan forløbet tilfredsstillende. Der har været en tendens til prisfald på Nordmannsgran klip, hvorimod Nobilisklip blev handlet til priser i toppen af prisspændet.

For Nordmannsgrantræerne opnåedes nok højere priser, men med en samtidig stramning af kvalitetskravene.

Eksportmængden for Nordmannsgranjuletræer steg eksplosivt igen i 1989 i forhold til 1988. For klippegrønt ser eksporttallene mere normale ud, og der er stort set eksporteret de samme mængder som året før.

En ting der imidlertid virker bekymrende for vores fremtidige afsætning, er den stærkt stigende egenproduktion i mange af de lande, vi eksporterer til, hvilket gør en løbende forbedring af vores produkter nødvendig.

I plantagen er der i det forløbne år gentilplantet ca. 4½ ha, hvortil er brugt ialt: 16.725 planter. Herudover er der til efterbedring i tidligere anlagte kulturer anvendt ca. 1.025 planter.

Kulturarealerne har først og fremmest omfattet arealer afdrevet i 1988 i afd. 3-8 og 9 og i foråret 1989 gentilplantet med rødgran (proveniens: Harreskov F 407 og Høgildgård F. 408), suppleret med eg og lark langs vejen, gennem afdelingerne.

I afd. 3 og 4 forsøger vi at bygge videre på den naturlige selvsåning af rødgran, suppleret op med indplantning af rødgran. Det selvsåede areal omfatter ca. 2½ ha.

Endvidere er en række afdrevne Contorta og Bjergfyrarealer gentilplantet med Sitkagran (Proveniens: Vosnæs) og skovfyr. Gentilplantningsomkostningerne på de renafdrevne arealer har ligget på ca. 15.000 kr/ha.

Til kulturpleje er ialt anvendt 41.391.- kr omfattende bl.a. efterbedring, sprøjtning af nykulturer mod snudebiller, nedskæring af selvsået opvækst, og gødskning + sprøjtning i juletræskulturerne.

Bevoksningspleje - kr. 27.699.- omfatter primært sabling og nedskæring forud for maskinskovning.

<sup>VEI-</sup>  
Til vedligeholdelse er brugt ca. 26.000 kr, svarende ret nøje til det budgetterede beløb, der var afsluttet efter årets udtransport af træ.

-STEMT

Ud over udgifterne til den primære drift, er der til vedligeholdelse, brandforsikring, el-forbrug m.m. i plantagens huse, brugt ialt: 19.060.- kr.

Der har ikke været afholdt større vedligeholdelsesarbejder i det forløbne år.

Den samlede lejeindtægt har andraget: 45.140.- kr.

Plantagens Maskinstation har i 1989 indtjendt ialt: 140.106 kr, hvoraf 48.149 kr eller 34% hidrører fra arbejdsopgaver i Hovborg plantage, medens den resterende del af indtægten er fremkommet ved løsning af arbejdsopgaver i naboplantagerne. Af det totale timeforbrug på 589 timer er ca. 37% anvendt på udslæbning af tømmer, medens 63% er anvendt på pløjning af brandlinier, istandsættelse af skovveje og rydning af kulturarealer for kvas.

Der er ialt udslået 1.536 m<sup>3</sup> tømmer, svarende til en præstation på: 8 m<sup>3</sup>/time.

Den samlede udgift til førerløn, driftsmidler, skat og forsikring, reparation og administration udgjorde: 122.285 kr d.v.s. at driftsoverskuddet, før afskrivning androg: 17.820 kr.

Der er ikke investeret i nyt materiel i det forløbne år.

Ser vi på vejrets indflydelse på plantagens trivsel, havde vi nogle få dage med nattefrost i juni, der skadede de nye skud i nogle af vore grankulturer, og den meget varme og blæsende sommerperiode gav tørkeproblemer.

Ellers var 1989 karakteriseret ved den mildeste vinter, der er registreret herhjemme, og med en nedbør i januar - februar - marts, der lå væsentlig over normalen. Sidste halvdel af april og hele maj måned var tør og solrig, med temperaturer helt op til 25°. Varmen fortsatte i hele juni - juli og august måned, og selv om der faldt en del regn i sommermånederne, bevirkede det varme og solrige vejr en kraftig fordampning, så planterne manglede vand. Oktober måned var den første måned i et halvt år, hvor vi havde nedbørsoverskud.

Årets sidste del blev, med undtagelse af en enkelt kraftig kuldeperiode midt i december ( $\pm 10^\circ$ ), relativ mild og med normal nedbør.

Et insekt der er blevet et virkeligt problem, efter nu 3 milde vintre lige efter hinanden, er sitkalusen (*Liosomaphis Abietina*) en lille grøn bladlus, der ved sugning på nålenes underside, på navnlig sitkagran, hvidgran og blågran, afnåler træerne så de først på sommeren står med kun de nye årsskud tilbage, og dermed i en stærkt svækket tilstand. Får vi igen i år en varm og tør sommer, kan situationen for vore sitkagranbevoksninger blive alvorlig.

Forekomsten af barkbiller er, efter den kraftige opformering først i 80-erne, nu på et lavt niveau. Men på baggrund af de spredte stormfald omkring årsskiftet 88/89 og nu igen i januar - februar 90, og den varme sommer i 89, med et kraftigt vandbalanceunderskud, må man forudse en vis forøgelse af barkbillebestanden.

Et andet fænomen, der formentlig også kan henføres til den meget varme og udtørrende blæst i vækstperioden, har været en unormal rødfarvning af kronerne hos rødgran spredt rundt i bevoksningerne. Fænomenet minder om et sygdomsbillede, der blev iagttaget i Sydsverige først i 70-erne, hvor sandsynligvis langvarig tørke og blæst, kombineret med angreb af nålesvamp, var årsag til fænomenet.



Skov- og Naturstyrelsen har udgivet en ny rapport om de danske skoves sundhedstilstand, der viser en mindre forværring i 1989 i forhold til 1988!

At der var flere tyndløvede bøgetræer end normalt, kan delvis forklares ved insektangreb og navnlig kraftig oldenbæring. Der er her tale om en midlertidig svækkelse, som træerne hurtigt kommer over!

For rødgranens vedkommende bedømmes sundhedstilstanden som stort set tilfredsstillende. Eftervirkningerne efter stormene 1981-84 spores dog stadig i nogle RGR-bevoksninger. Og som noget nyt er der iagttaget rødfarvning af kroner en del steder spredt i bevoksningerne.

De seneste års milde vintre har medført udbredte angreb af lus på sitkagran, og dette kombineret med tørkeskader fra sommeren 89, har svækket mange sitkagranbevoksninger alvorligt.

Sundhedstilstanden er fortsat ringest i fyrrebevoksninger i Nordvestjylland, på de mest næringsfattige jorder, hvor det ikke kan afvises, at SO<sub>2</sub> indholdet i nedbøren er en medvirkende årsag til den omfattende trædød på disse lokaliteter.

Opfølgningen af Skovpolitisk Udvalgs betænkning og regeringens skovpolitiske redegørelse fortsatte i 1989. Den 01. juli 1989 trådte således den nye Skovlov i kraft. Der lægges i den nye lov vægt på at sikre, at skoven dyrkes med henblik på både at forøge og forbedre træproduktionen og varetage landskabelige, naturhistoriske og miljøbeskyttende m.fl. hensyn, samt hensyn til friluftslivet.

Som noget nyt i forhold til loven fra 1935 tages der nu hensyn til såvel produktion som miljø. Egekrat pålægges generelt fredskovspligt og skal bevares som egeskov. Ydre skovbryn af løvtræ skal bevares, og der kan ydes tilskud til etablering af løvskov og løvbryn i fredskov. Dyrkning af juletræer og pyntegrønt i kort omdrift er iflg. loven kun tilladt på op til 10% af det fredskovspligtige areal.

Efter et prismæssigt og afsætningsmæssigt opsving, navnlig i 2. halvdel af 1989, tegner 1990 til at blive et vanskeligt år for det private skovbrug.

Afsætningen til de to hovedmarkeder Sverige og Tyskland er faldet mærkbart i løbet af årets første måneder, og det er kun lykkedes at afsætte en 1/4-del af de 500.000 m<sup>3</sup> råtræ, den svenske celluloseindustri hvert år plejer at købe i Danmark.

Situationen er ikke bedre på det Vesttyske marked, der normalt er en af branchens store kunder, men hvor man, efter de kraftige storme tidligere på året, som nævnt, har til overflod af træ.

Af skovforeningens regnskabsoversigt for 1988 fremgår, at skovbrugets overskud før renter, siden 1986 er faldet med over 35%, og et yderligere fald må forventes i 89-90.

Når de store stormfald er oparbejdet, bl.a. i Vesttyskland, håbes der på et vist opsving i løbet af 1991.